

—Νά θανατωθῆ ἀμέσως ἡ Μεσσαλίνα! Αὐτὴ εἶνε ἡ διαταγὴ τοῦ Καίσαρος!...

Καί, δείχνοντας τὸν ἀπελεύθερο Εὐδοῦ, ἐπρόσθεσε : —'Ιδοῦ, αὐτὸς εἶνε ὁ ἐπάπτης τῆς ἔκτελεσως! —'Αμέσως ὁ χιλιάρχος, οἱ ἐκατόνταρχοι, μὲ τὸν Εὐδοῦ ἐπὶ κεφαλῆς, κρατοῦντες γυναικὰ τὴ Ξίρα, ἔφραγαν πρὸς τοὺς κήπους τοῦ Λουζουλίου, νά θανατώσων τὴ Μεσσαλίνα,...

* * * Ἀελλιομένη περὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς, ξατιλωμένη κατὰ γῆς, ἡ Μεσσαλίνα εἶχε κοντὰ τῆς τὴ μητέρα τῆς Λεπίδα, ἡ ὁποία τὴν ἐσυμπούλευε νά μὴν περηνένη τοὺς δημίους, ἀφοῦ δὲν ἴσχυε καμιά ἐλπίδα, ἀλλὰ νὰ σκοτωθῆ μόνη τῆς, ἀειοπερῆως. 'Αλλὰ μέσα στὴ διεφθαρμένη ἐκείνη ψυχῇ δὲν ἴσχυε περὶ κανένα ἐγγενικὸ ἀίσθημα, καὶ ἡ Μεσσαλίνα ἐξακολούθει νά θηρηολογῇ...

Ἐξαίτια, ἡ πόρτες ἀνοίξαν μὲ θόρυβο καὶ στὸν κήπο ἐμπῆξε ὁ χιλιάρχος, σιωπηλὸς καὶ ἀξιοπερῆς καὶ πλάγι του ὁ ἀπελεύθερος Εὐδοῦς, εὐθύμος καὶ σκαπτικός. Τότε ἡ Μεσσαλίνα ἔχασε κάθε ἐλπίδα καὶ πῆρε τὸ ξίφος ποῦ τῆς ἐπρότεινε ὁ Εὐδοῦς. Μὲ τρεμουλιαστὸ χέρι τὸ ἐπέλυσσε στὸ λαμπὸ τῆς καὶ στὸ στήθος τῆς, ἀλλὰ χωρὶς νύχθ τὸ θάρρος νὰ τὸ σπρώξῃ. Ἐξαίτια, θῆλεσε γιὰ τελευταία φορὰ νά δοκιμάσῃ τὴ δύναμι τῶν θεληγῆτων τῆς.

Ρίχνει κάτω τὸ σπαθί, σηκώνεται ὀρθὰ καὶ χαμογελώντας μὲ ἐρωτική προσοχή, ξερομιλώνεται γρήγορα—γρήγορα, πεταίει χάμω τὰ πλοῖα φορεμάτῃ τῆς καὶ φανερώναται ὀλόγυμη στοὺς ἄντρες, σὲ αἰσὶ προσφοράς! Φαίνεται αὖν νὰ λέη :

—Μὴ σκοτώνετε ἐνὶ τόσο ὄρωτο σῶμα!... Εἶνε δικὸ σας!...

Ὁ Εὐδοῦς καγγύζει περὶταιχτικά. Καὶ ὁ χιλιάρχος ἀράζει ἀπὸ γάτω τὸ ξίφος καὶ τὸ βυθίζει στὴν καρδιά τῆς τρωμερῆς ἐκείνης γυναικας. Ἡ Μεσσαλίνα λήφτει νεκρή... Ἡ μητέρα τῆς τὴν κυττάζει ἀδάκρυτα καὶ ἔπειτα τὴ σκεπάζει μὲ τὰ σῶμα τῆς.

Στὰ ἀνάκτορα, δοῦλες Ἰταλίδες παρέθεταν στὸν αὐτοκράτορα τὸ ἐπίδεικνον. Ἐνας θιασὸς ἀπὸ ἀπατόλουκα ἐκτελοῦσε θορυβὸν συναλὴ μὲ αὐλοῦς, κρόταλα, τύμπανα, κὺμβάλα καὶ λοιπά, ἀνάλογα πρὸς τὰ ὄργανα τῆς σμερηνῆς τῆς-μπαρὶ τῶν πολιτισμῶν ἀνθρώπων!

Ὁ Κλαύδιος ἐστρόφησε πάλι στὸ φαγοπότι. Ἐπάνω σὲ χρυσὰ πιάτα ἔφαγε πῆττες ἀπὸ στήθη παρὰδεισίων πτηνῶν, ἕνα φρασιδὸν παραγεμιστὸ μὲ μαρινάδα καὶ σταφίδες τῆς Σικελίας, ἔφαγε καρδιά μὲ ξαροπόπιχα, ἔφαγε μουρκεμάκα μὲ μέλι τοῦ Ἰμπτῶ, ἔφαγε φρούτα παντὸς εἰδους, ἔφαγε ἕνα ὀλόκληρο ταμί γλυκίσματα καμωμένα ἀπὸ μυγαλόφυχα, στολισμένα μὲ πολυχρόμα ξαχαρωτά, ἔφαγε, ἔφαγε!... Οἱ ἔσθητοι τὸν κερνοῦσαν κρασιά τῆς Σικελίας καὶ τῆς Σάμου εὐόνους κεφαλοκροίτας, πικρῶδες, ἅπος λέει ὁ ἱστορικός.

Κατὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ὁ Νάρκισσος ἀνήγγειλε στὸν Κλαύδιο, ὅτι ἡ Μεσσαλίνα πέθανε, χωρὶς νὰ τοῦ πῆ μὲ ποῖον τρόπο. Καὶ ὁ Κλαύδιος, χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις, ἐξακολούθησε νὰ τρώῃ!...

Ὅτε καὶ τὴν ἀνέφερε περὶ. Ἡ Γερουσία ἐδοήθησε τὸν αὐτοκράτορα νά τὴν ληρημονήσῃ ἐντέλως, ἐξαφανίζοντας ἀπὸ παντοῦ τὸ ὄνομα τῆς Μεσσαλίνας καὶ τῆς εἰκόνης τῆς. Ἀπὸ μόνον προτομῆς τῆς διεσώθησαν ὡς τὰ χρόνια μας. Ἡ μία βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῆς Φλωρεντίας καὶ ἡ ἄλλη στὸ Καπιτώλιο.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ο ΝΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΜΠΕΛΙ ΤΟΥ

Μιά μέρα ὁ Νῶε εἶχε πάλι νὰ φυτέψῃ κλήματα. Ἐξαίτια ἄμω παρουσιάστηκε ὁ Διάβολος μερσοστὰ του καὶ τοῦ εἶπε :

- Τὶ κανεῖς αὐτοῦ, Νῶε;
- Φτιάχνω ἀμπέλι.
- Καὶ τί θὰ σοῦ χρησιμῆση;
- Ὁ καρπὸς, τὸ ἀπάντησε ὁ Νῶε, εἶτε νοσιῶς, εἶτε ξερὸς, εἶνε πολὺ γλυκὸς καὶ νόστιμος. Καὶ τὸ κρασί ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ σταφύλια, εὐφραίνει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.
- 'Αφοῦ εἶν' ἔστω, ἴσὲ σὲ βονθισμὸ καὶ ἔγω, εἶπε ὁ Διάβολος. Ἐπειτα ἄμω θὰ μοιραστοῦμε τὴ σοδειά. Λέξου;
- Δέχομαι, ἀπάντησε ὁ πατριάρχης.
- Τὶ ἔκανε ἄμω τότε ὁ πονηρὸς Σατανᾶς;
- Πῆγε καὶ ἔφραξε ἕνα ἀσπί, ἕνα λινοτόρι, ἕνα χοῖρο καὶ ἕνα πῆτρο.
- Τὰ ἔσφαξε, ἀνακάτωσε τὸ αἷμα τους καὶ μ' αὐτὸ ἔβρεξε τὴ γῆ.
- Τὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἀνθρώπος ἄμα φράν τὸν καρπὸ τοῦ κλήματος εἶνε καλὸς καὶ ἡμερὸς σάν ἀσπί.
- Ἄμα πῆ τὸ κρασί του, φαντάζεται πὼς εἶνε λινοτόρι.
- Ἄμα πῆ πολὺ, γίνεται ἀγορικός καὶ βάνανος σάν χοῖρος.
- Κὶ ἄμα μεθύσει τέλος, μμεῖται πὼς κνήσεις καὶ τοὺς μορφαρισμοὺς τοῦ πῆτρο.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Οἱ Κινεζοὶ ζητιάνοι εἶνε ἰσχυροειμένοι νὰ πληρώνουν φόρο ἐπιτηδεύματος.

—Στὴ Βαλτική Θάλασσα συμβαίνει σχεδὸν ἕνα ναυάγιο κάθε μέρα.

—Τὸ ἀρχαιότερο κομμάτι δουλεμῶνον οἰδηῶνον βρίσκεται στὸ Βρετανικὸ Μουσεῖο.

—Ἡ τρίχες τοῦ ἀνθρώπου μεγαλώνουν γρηγορότερα ἀπὸ κάθε ἄλλο πράγμα τῆς γῆς.

—Τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως τῆς Ρομανίας εἶνε καμωμένο ἀπὸ τὸ οἶδηρο ἐνὸς πυροβόλου ἔχθρικοῦ.

—Τὰ νύχια τοῦ ἀνθρώπου μεγαλώνουν κάθε χρόνο κατὰ δύο ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου.

—Μιά ἀχτίδα φωτὸς μπορεί μέσα σ' ἕνα δευτερόλεπτο νὰ περιβάλῃ ὄχιτὸ φορὸς τῆ γῆ.

—Ὅσοι φοροῦσαν ἱσοδμήματα κατὰ τὸ 14ο αἶωνα, πληρώνουν εἰδικὸ φόρο γι' αὐτά.

—Τὸ μακρότερο ἀπ' ὅλα τὰ ἔτη ὑπῆρξε τὸ 47 π. Χ., τὸ ὅπονον κατὰ... διαταγὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, εἶχε 445 ἡμέρες.

—Τὰ γομητόσημα κυκλοφόρησαν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀγγλία κατὰ τὸ 1840.

—Κάθε μῆνα διαπλέουν τὸν Ἀτλαντικὸ τοῦλάχιστο 2.500 πλοῖα.

—Ἡ πρώτη πολιτεία ποῦ ἔδωσε δικαίωμα ψήφου στὴ γυναίκα, εἶνε ἡ Νέα Ἰερσέη τῆς Ἀμερικής.

—Ἡ σιγήθεια τοῦ νὰ φρατίζωνται τὰ πλοῖα μὲλες καθελκυστοῦν, ἀνάγεται σὲ ἀρχαιοτάτους χρόνους.

—Οἱ χωρικοὶ τῆς Ἰσπανίας πιστεύουν ὅτι τὸ νερὸ, μέσα στὸ ὅποιο ἔχει πληθεὶ δαχτυλίδι γάμου, γιαντεῖνε τὰ ἀφροσάτα μάτια.

—Τὸ ἔδαφος τῆς Κοῦβας εἶνε τόσο εὐφορο, ὥστε σὲ πολλὰ μέρη οἱ κάτοικοι σπέρνουν καὶ θεορίζουν τῆσσερες φορὸς τὸ χρόνο.

—Ὁ Ἀλμπανός, τὸ γνωστὸ ποῦλι τῶν Ὠκεανῶν, ἀκολοῦθεὶ πῶλλάκις τὰ πλοῖα ἐπὶ δύο μῆνες συνεχῶς, χωρὶς νὰ σταματήσῃ ποῦθενά.

—Οἱ Ἰνδοὶ ὅταν πενθοῦν, ξοφίζουν τὶς φαιβοῖτες τῶν.

—Στὴν Ἰρλανδία θεωρεῖται ἀπερῆς νὰ κρατῆ καεῖς ἀνοιχτὴ τὴν ὄμπρῆλλα του, ὅταν περὶ νὰ κηδεῖα.

—Λοιμάνικα κατασκευαστήκαν γιὰ πρώτη φορὰ κατὰ τὸ ἔτος 898.

—Τὰ ταχυδρομικά περιστέρια πετοῦν μὲ ταχύτητα 1.100 περὶπον μέτρων στὸ λεπτό.

—Ὁ κρότος τοῦ κερανοῦ ἀκούεται σ' ἀπόστασι ἐννία μίλλιον.

—Ἡ παραφροσῆση κατὰ τὸ ἕνα τέταρτο ὀφείλεται σὲ κληρονομικὰ αἰτία.

—Ἡ μουρῖνα, ἀπ' τὴν ὁποία ἐξάγεται τὸ ὀμόνιμο λάδι, φραεῖνετὰ μὲ παραγάδια.

—Ἡ ἀρχαῖες Ρωμαῖες ἐφοροῦσαν τόσο βαρεῖα σκουλαρίκια, ὥστε τ' αὐτὰ τῶν συχνὰ ἀχλύνουσαν.

—Ὁ Ναπολεὼν ἀπέθανε στὴν Ἄγία Ἐλένη, ὕστερ' ἀπὸ πενταετὴ αἰχμαλωσία, στὶς 5 Μαῖου 1821.

—Πρώτοι κατασκευάσαν χαρτὶ οἱ Κινεζοὶ, ἔπειτα οἱ Πέρσαι καὶ στὸ τέλος οἱ Ἐσθραῖοι.

—Ἡ αἰμυνητὴ βασιλίσσα μας Ὀλγα ἐνυμφεῖθη σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν.

—Ἡ ἀρχαιότερα ἐθνικὴ σημαία τοῦ κόσμου, εἶνε ἡ τῆς Δανίας καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1219.

—Τὸ Μαρόκο τῆς Ἀφρικής διατελεῖ ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῶν Ἀγγλων ἀπὸ τὸ ἔτος 1881.

—Σὲ μιὰ φοβερῇ ἐκρηξῇ ἠφαιστεῖου ποῦ συνέβη τὸ 1908 στὴ Μαυριτανία, ἀπέθαναν ἀπὸ ἀσφῆξια μέσα σὲ 30 δευτερόλεπτα 26.000 ἀνθρώπων.

—Ἡ πρώτη ἐφημερὶς τοῦ κόσμου ἐξεδόθη τὸ 1563 στὴ Βενετία, ἦταν χερῶγραφη καὶ ἔφερε τὸν τίτλο Ἐρασταὶ εἰδήσεις.

—Ἡ Σεβαστοπόλις κατὰ τὸν Κορμαϊκὸ πόλεμο ἐθουβαρῶδιζάν ἐπὶ 322 ἡμέρες.

—Ὁ περιφρῆμος Γάλλος πολιτικὸς Γαμβέτας, πρὶν ἀναμυχθῆ στὴν πολιτικὴ, διηθῆνε μιὰ ἐφημερὶδα καὶ ἔπαινε μισθὸ 40.000 δραχ. τὸ χρόνο.

—Μιά ὄκα εἶνε ἀκριβῶς ἴση μὲ 1280 γραμμάρια.

—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος, ὁ πατέρας τοῦ σμερηνικοῦ, γεννήθηκε στὰ 1857 καὶ πέθανε στὰ 1885, τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἡμέρα τῆς γεννήσεως του.

—Τὸ πλοῖο τοῦ κόσμου σῶζεται στὴ Σουηδία, ὀνομαζέται Ἐμμανουήλ καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1749.